

"Терпіть кайдани - то всесвітський сором, забудь їх, не розбивши, - гірший стиг"

Леся Українка

"Перший дзвоник" кличе до школи

■ У Золотоніській територіальній громаді 1 вересня традиційно пролунали дзвоники, що сповістили про початок нового навчального року. Святкові лінійки зібрали учнів, батьків і вчителів, які після літніх канікул знову зустрілися в шкільних дворах. Для когось цей день став черговою сходиною у пізнанні світу, для когось - останнім шкільним "першим дзвоником", а для наймолодших - справжнім початком шкільного життя.

Цьогоріч за парти сядуть 3429 учнів, які навчатимуться у 172 класах. Особливе хвилювання відчували 263 першокласники, адже саме для них відкривається нова сторінка життя. Вони навчатимуться за програмами Нової української школи, а частина - за освітньою програмою "Освіта. Діти. Майбутнє". Зокрема, це учні 1-Б спеціалізованої школи інформаційних технологій №2, 1-А ЗОШ №3, 1-Б гімназії ім. С. Д. Складенка та 1-А ЗОШ №6 - загалом 74 дитини.

Не лише діти починають для себе нову сторінку. До освітньої родини громади долучаються троє молодих фахівців, які вже готові передавати учням власні знання та любов до своєї справи.

У спеціалізованій школі №2 інформаційних технологій працюватиме **Добровольський Михайло** - магістр фізичної культури і спорту, випускник Національного університету фізичного виховання і спорту України.

Ще одна молода педагогиня - **Аліна Хакало**. Вона із відзнакою закінчила Перещеп-Хмельницький педагогічний університет імені Григорія Сковороди за спеціальністю "Фізична культура" і розпочинає роботу інструктором із фізичної культури у закладі дошкільної освіти "Ромашка". До колективу також приєдналася **Марія Жиденко**, випускниця Відокремленого структурного підрозділу "Канівський фаховий коледж культу-

ри і мистецтв Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини", де здобула освітню кваліфікацію: освітньо-професійний ступінь фахової передвищої освіти фаховий молодший бакалавр, спеціальність - хореографія.

День знань у школах громади - це не лише офіційний початок навчання. Це теплі зустрічі після літа, хвилюючі виступи першачків, урочисті промови директорів і щирі побажання від учителів та батьків. Для старшокласників - це відповідальність за майбутні випробування, для педагогів - нові освітні виклики, для батьків - радість і гордість за своїх дітей.

Перший дзвоник вкотре довів: освіта у Золотоніській громаді - це не лише знання, а й велика спільна справа, де поруч ідуть досвідчені наставники, амбітні молоді вчителі та учні, які зростають і змінюють світ.

Попереду - навчальний рік, що обіцяє бути насиченим подіями, відкриттями та перемогами.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Шановні підприємці!

Напередодні вашого професійного свята, яке в нас у державі відмічають у першу неділю вересня, від імені Золотоніської громади вітаю всіх з професійним святом - **Днем підприємця!** Ви - рушійна сила нашої економіки, надійний фундамент, на якому тримається наша держава.

Під час війни ваша робота набула особливого значення. Ви не лише продовжуєте вести бізнес в умовах постійних викликів, але й робите свій внесок у наближення перемоги, підтримуючи нашу армію, допомагаючи людям, які цього потребують, створюючи робочі місця. Підприємці нашої громади - активні волонтери, підтримують соціальні проекти по відновленню здоров'я мешканців громади, створюють ветеранські хаби та роблять багато інших корисних справ для золотонісців та хлопців і дівчат на передовій!

Кожна ваша успішна ідея - це крок до відбудови та процвітання нашої країни. Ваша стійкість, відповідальність та наполегливість є прикладом для всіх нас.

Бажаю вам незламної віри у власні сили, стабільності та успіху в усіх починаннях. Нехай ваша праця приносить задоволення, а кожен день дарує нові можливості та досягнення. Разом ми здолаємо всі труднощі та побудуємо сильну і незалежну Україну!

З повагою - секретар ради
Наталія СЬОМАК.

Читайте у номері:

2 стор.

Трибуна депутата: Із Шевченківської гори Україну краще видно, - Віталій Воцехівський.

3 стор.

"Війна закінчується не в окопах, а в кабінетах": коли бій триває на юридичному полі.

4 стор.

Підбили підсумки бюджету та окреслили плани розвитку громади.

5 стор.

Вони чекають на єдиний дзвінок: "Я живий, я повернувся".

6 стор.

Сценарії життя: "Материнська хата, батьківський поріг".

7 стор.

Ринок праці у серпні: хто потрібен і скільки платять.

ЦИФРА ТИЖНЯ:

10 років виповнилося цьогоріч аматорському фольклорному колективу "Надвечір'я" з Благодатного.

Дайджест НОВИН ТИЖНЯ

■ Черкаський зоопарк звернувся до жителів та гостей міста з проханням допомогти зберегти його історію. Установа розпочала збір старих фотографій, зроблених у зоопарку в період з 1979 до 2010 року. Як повідомили у зоопарку, кожен знімок стане частиною "альбому спогадів", який допоможе відтворити атмосферу минулих десятиліть і передати її майбутнім поколінням.

■ 30 серпня Черкащина долучилася до всеукраїнського благодійного заходу "Шаную Воїнів, біжу за Героїв України". Близько 600 учасників - дорослі й діти, ветерани, рідні полеглих захисників, представники сил безпеки й оборони, спортсмени та рятувальники - вийшли на старт, аби в унісон з усією країною віддати шану нашим Героям. Кожен учасник мав змогу подолати 1 чи 2 кілометри. Та головне - бігли не заради результату, а заради вдячності. Ім'я конкретного Героя, якому присвячувався забіг, учасники несли на табличках.

■ На Черкащині оновили 60% харчоблоків шкіл у рамках національної реформи. Перша леді України Олена Зеленська разом з головою Черкаської ОВА Ігорем Табурцем відвідали школи Черкас та Сміли для ознайомлення з ходом реформи шкільного харчування. За словами голови ОВА, на Черкащині вже оновили 60% харчоблоків в області, з яких 10 - за рахунок державних субвенцій. Наразі 4 проекти перебувають у стадії реалізації.

■ Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), ухвалила рішення про перегляд тарифів на розподіл електроенергії. З 1 вересня зростання цін торкнуться побутових споживачів АТ "Черкасиобленерго", тоді як для населення тарифи залишаються незмінними. Тарифи зростуть на 1,4% для першого класу напруги і на 3,4% для другого класу напруги, а саме: для першого класу напруги - 291,70 грн/МВт-год (без урахування податку на додану вартість); для другого класу напруги - 1 995,33 грн/МВт-год (без урахування податку на додану вартість).

■ Протягом січня-липня 2025 року платниками Черкащини заявлено до відшкодування ПДВ на розрахункові рахунки 773,7 млн грн. А це на 117,5 млн грн менше в порівнянні з показником за відповідний період минулого року. За січень-липень 2025 року платники отримали бюджетне відшкодування ПДВ грошовими коштами на загальну суму 750,1 млн грн. За відповідний період 2024 року бюджетне відшкодування було на загальну суму 840,6 млн гривень.

■ За результатами щотижневого моніторингу інфекційної захворюваності на гострі кишкові інфекції за період із 25 по 31 серпня, який проведено фахівцями Черкаського обласного ЦКПХ, в області зареєстровано 57 випадків захворювання на ГКІ. Інтенсивний показник становить 4,93 на 100 тис. нас. Це на 7,55% більше, ніж попереднього тижня, коли було зафіксовано 53 випадки. Найбільше хворих зафіксували у Черкаському районі - 40 осіб, в Уманському - 9 осіб, у Звенигородському - 7 осіб, у Золотоніському - 1 особа.

■ У суботу, 30 серпня, у храмі села Бубнівська Слобідка, що на Золотоніщині, вперше відбулося богослужіння українською мовою після переходу місцевої громади з УПЦ (МП) до Православної Церкви України. На подвір'ї святині було завершено подячний молебень та благословення дітей і вчителів перед початком нового навчального року. Перехід громади став можливим завдяки ініціативі парафіян, які організували збори та ухвалили відповідне рішення. Відтепер у храмі молитви лунатимуть лише українською мовою.

реклама

Трибуна депутата

Із Шевченківської гори Україну краще видно, —

Віталій Войцехівський

Є три категорії народних депутатів. Підконтрольні, котрі за той чи інший закон голосують тільки за наказом зверху. Вони діють за принципом: партія сказала "треба" - турборежим у поміч, бо добре розуміють, що є тимчасовцями, яким наступна каденція вже "не світить". Самопіарники, які з будь-якого дріб'язкового приводу деруться на високу трибуну, з надією, що до наступних виборів народ запам'ятає не тільки їхній "face", а й гарячі полум'яні гасла, за якими, зазвичай, нічого немає. І прагматичні, котрі намагаються чесно служити народу, який привів їх до Верховної Ради. Таких мало! Але вони все-таки є. Один із них, без усяких сумнівів, Віталій Войцехівський. Він не живе в столичних апартаментах, а як і раніше, мешкає в рідній Золотоноші. Щоправда, застати його вдома важко: то він веде на фронт гуманітарний вантаж і спілкується з воїнами; то, як співавтор Закону України "Про внесення змін до Закону "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", зустрічається із обездоленими сім'ями, яких війна лишила рідних домівок; то їде до Одеси захищати від рейдерів знамениту на весь світ кінотудию; то в Міністерстві оборони клопоче про напівзруйновані торговельні приміщення "Військторгу", розкидані по всіх містах країни; то веде прийоми людей у селах свого округу. Словом, таких "то" щодоби у Войцехівського безліч. Про кілька з них йдеться у розмові.

— Віталію Олександровичу, Ви активно захищате права внутрішньо переміщених осіб (ВПО). У складі тимчасової спеціальної комісії постійно їздите регіонами країни й здійснюєте парламентський контроль за забезпеченням цих людей соціальними пільгами. Розкажіть, що вдалося зробити для них, приміром, за останні пів року?

— Війна внесла багато корективів у роботу депутатів Верховної Ради. З огляду на мій попередній досвід роботи в соціальній сфері я без вагань погодився допомагати своїм співвітчизникам, які в одну мить через ворога лишилися і житла, і статків, і роботи й змушені переїжджати в чужі місця, практично, починаючи заново своє життя. Без зайвої скромності можу сказати, що мені з моїми однодумцями вдалося внести суттєві поправки до вищезгаданого Закону про забезпечення прав і свобод цієї категорії людей. А говорити, що вдалося для них зробити можна дуже довго, бо зроблено, дійсно, багато. Але все одно бути до кінця задоволеним своєю роботою в цьому напрямку я не можу, бо щодня виникають якісь проблеми, які потрібно негайно вирішувати. І, на жаль, не завжди все вдається так як хочеться. У кожній громаді соціалізація цих людей відбувається по-різному. А ми перевіряємо і як їм надається житло, і в якому стані тимчасові пункти їхнього базування, турбуємось і про влаштування їхніх дітей у школи та дитсадки, і про своєчасність підписання декларацій із сімейними лікаря, розглядаємо і багато інших важливих питань.

— Ви активно займаєтеся законотворючою роботою. Й уже кілька разів звертали увагу своїх колег на недоцільність існування таких інституцій як райдержадміністрації та районні ради, які вважаєте пережитками минулого. Що можете сказати з цього приводу?

— Те, що законодавство вже давно по-

требує суттєвих змін, не розуміє тільки той, хто з якоїсь власної причини не хоче цього розуміти. Наглядові функції цих органів є фікцією, а самі вони рудиментом, який залишився нам у спадок від радянських часів. Ну як голови райдержадміністрацій чи районних рад можуть сьогодні впливати на роботу самостійних громад чи сільгосппідприємств, які від них незалежні? Вказуватимуть господарникам, де що садити чи сіяти? Допомогти їм вони нічим не можуть, а от вставляти палиці в колеса, щоб показати свою значимість, ще й як уміють! Я завжди виступав за ліквідацію цих віджитих інституцій. Таким чином, зекономляться і кошти, і нерви тих, кого вони "контролюють". Тому і підготував проекти до ЗУ 13150 щодо забезпечення законності в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування і сподіваюся, що вони будуть прийняті. Я впевнений, що справжня децентралізація в нас все-таки відбудеться. У районі має бути представник президента, тобто префект, а не купа зашкарублених чиновників, від яких нічого не залежить.

— Віталію Олександровичу, кажуть, що депутати почали активно готуватися до виборів?

— Рано чи пізно вибори відбудуться, і те, що Виборчий кодекс України теж потребує значних змін, ні для кого не секрет. І працювати над ним треба вже сьогодні. 20 серпня відбулося засідання підкомітету з питань виборів та референдумів, на якому розглядався проект Закону про внесення змін до Виборчого кодексу України. Я теж вніс свої пропозиції. Приміром, щодо голосування за принципом партійності в невеликих громадах. Коли люди знайомі між собою і знають, хто на що здатний, то партійність на їхній вибір не впливає, а тому й ускладнювати нею виборчий процес не варто. А ще я переконаний, що врешті-решт має запрацювати система відкли-

кання депутата, який відстоює лише власні інтереси, або інтереси кількох своїх друзів і не приносить людям жодної користі. Є й такі горе-депутати, котрі умисно гальмують розвиток громад, позиціонує себе борцями за справедливість, а насправді тільки заважають працювати іншим. Або нігілісти, які самі нічого не роблять, але завжди виступають проти всього і проти всіх.

— До речі, про нігілістів. Перед нашою розмовою зайшла на Facebook і звернула увагу на такий собі "хейт-клуб", який відслідковує кожного Ваш крок. А недавно його активістка розкритикувала, навіть, Ваше звернення до правоохоронних органів з приводу перевищення повноважень представниками ТЦК, в результаті чого двоє чоловіків із важкими травмами опинилися в лікарні. Напевно, не усвідомила, що таким чином заступилася не за потерпілих, а за тих, від кого вони постраждали. Як Ви ставитеся до таких парадоксальних критиків?

— Я їх просто ігнорую. Мені шкода часу на всілякі дурниці. Один мудрий чоловік колись сказав, що людина не дійде до своєї мети, якщо по дорозі кидатиме каміння на кожну собаку, яка на неї гавкатиме. А в мене (сміється) не одна мета, а багато! То для чого мені брати в руки те каміння? Писати можна багато чого, а я реагую на звернення своїх земляків, в законному полі. Нещодавно за моїм зверненням, приміром, відкрите кримінальне провадження щодо незаконних дій працівників ТЦК та СП на Черкащині і подібних звернень чимало.

— Давайте поговоримо про скандальний закон № 12414...

— Протягом десяти років існування таких структур, як НАБУ і САП, їм так і не вдалося переконати народ у своїй ефективній боротьбі з корупцією. Де покрання за вкрадені мільярди, або за маєтки, нажиті нечесною працею? Чому ніхто так і не відповів за "яйця по 17 гривень" для воїнів, чи за фанерні бронежилети? Тому я за повну систематизацію антикорупційного законодавства. За однакові правила для всіх. Без лазівок і вибірконості. Час покаже чи винесли антикорупційники з цієї історії урок, і чи виправдають очікування суспільства, яке допомогло їм відстояти їхню незалежність. Адже вона й справді є критично важливою для інтеграції України до Євросоюзу.

— Віталію Олександровичу, місяць тому Ви звернулися до нового Міністра оборони Дениса Шмигиля з проханням вирішити долю колишніх приміщень Військторгів. Чи зрушилося це питання з мертвої точки?

— Це, дійсно, велика проблема, яка не вирішувалася роками. По всій Україні таких напівзруйнованих будівель тисячі. У Золотоноші їх теж кілька. Вони не тільки не прикрашають своїм виглядом центральну вулицю міста, а й становлять небезпеку для мешканців. А могли б ефективно функціонувати, якби їх передали в оренду чи продали з подальшим спрямуванням коштів на ЗСУ. Ми домовилися скликати окрему нараду й змістовно про це поговорити. Думаю, що доведемо цю важливу справу до кінця й обдерті будівлі з привидів перетворяться на доглянуті й привабливі.

— Як Вам вдається всюди встигати? То Ви в Каневі на заходах у Шевченківському національному заповіднику, то вже на фронті, то зі своїми виборцями зустрічаєтесь, то потерпілим від буревію допомагаєте...

— Як говорив один мій знайомий, із Шевченківської гори Україну краще видно. Насправді, на таких культурних заходах я відпочиваю душею. А щодо спілкування з нашими захисниками чи зустрічей із виборцями та потерпілими від стихії, то це ж мої депутатські обов'язки їм допомагати. Намагаюся планувати свою роботу. А взагалі життя - це ж як їзда не велосипеді. Щоб зберегти рівновагу й швидко доїхати до пункту призначення, треба безперервно рухатися вперед. От я і рухаюся...

Розмову вела Діна КРИСТАЛЬ.

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Світла пам'ять Герою - молодшому сержанту Руслану Блажієвському

■ 31 липня 2025 року під час виконання бойового завдання героїчно загинув уродженець Золотоніщини, молодший сержант **Руслан Анатолійович БЛАЖІЄВСЬКИЙ**.

Руслан народився 26 березня 1976 року у Золотоноші. Закінчив місцеву школу, згодом здобув освіту у технікумі за спеціальністю радіоелектроніка. Все життя працював із технікою та програмуванням, був відповідальним, відданим своїй справі, працьовитим і щирим.

Коли на українську землю прийшла війна, Руслан без вагань став на її захист. Він воював мужньо, чесно, самовіддано і до останнього подиху залишився вірним військовій присязі.

Поховали воїна на рідній золотоніській землі. Під час церемонії прощання секретар міської ради **Наталія Сьомак** відзначила:

- Знову важка звістка прилетіла в нашу громаду. Народився наш захисник тут, золотоніській землі. Доля його закинула в іншу частину України. Але земля золотоніська, де він народився, зараз приймає його уже на щиті. Важко знайти слова підтримки, заспокоїти рідних у цій тяжкій втраті. Ми будемо робити все для того, щоб пам'ять про наших хлопців ніколи не була забутою. Ці жертви не можуть бути даремні. Разом до перемоги. Слава Україні!

Громада висловлює щирі співчуття рідним і близьким загиблого - мамі **Валентині Іванівні**, батьку **Анатолію Дмитровичу**, сестрі **Софії Анатоліївні**, доньці **Анастасії Русланівні**. Нехай вони відчують нашу підтримку й розуміння того, що їхній син, брат і батько віддав життя за свободу і незалежність України.

Руслан Блажієвський залишиться серед нас у пам'яті, у спогадах, у молитвах. Він загинув як воїн, але житиме як символ мужності та любові до Батьківщини. Вічна пам'ять і слава Герою!

На щиті Олександр Гриценко

■ 15 серпня 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу села Яблунівка Сумського району героїчно загинув наш земляк, воїн Збройних Сил України - **Олександр Іванович ГРИЦЕНКО**.

Олександр народився 15 червня 1982 року в селі Чапаєвка (нині Благодатне) Золотоніського району. Тут минуло його дитинство, тут він зробив свої перші кроки до знань. У 1988 році хлопець пішов до Благодатнівської школи імені Григорія Берези, яку закінчив у 1999-му. Згодом навчався у Лубенському технікумі лісового господарства.

У 2002 році був призваний до армії, проходив службу в Оршанці та Одесі. Після військової служби повернувся до навчання, яке завершив у 2004 році, отримавши фах лісівника. Деякий час працював за спеціальністю, а останні вісім років жив і працював у Києві.

Коли настав час боронити рідну землю, Олександр без вагань став до лав Збройних Сил України. Служив у військовій частині А4862, віддано виконував обов'язок воїна-захисника.

Його життя обірвалося у 43 роки, але він увійшов у вічність як Герой, що віддав найдорожче за незалежність України.

Прощання із Захисником відбулося 28 серпня у селі Благодатне. Сотні земляків, побратимів та рідні прийшли, щоб провести Олександра Івановича в останню путь. Скорботна церемонія розпочалася на Центральній площі біля пам'ятника Матері, після чого тіло Героя було поховане на Центральному кладовищі.

Його подвиг назавжди залишиться у пам'яті громади.

Вічна та світла пам'ять Олександрю Гриценку. Слава Україні! Героям слава!

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Українські воїни нищать ворога: підсумки тижня

від 27 серпня до 2 вересня

Україна продовжує героїчно стримувати збройну агресію Росії. Минулого тижня інтенсивність бойових дій залишалася надзвичайно високою - щодня фіксувалося понад півтори сотні бойових зіткнень. Ворог масовано застосовував авіацію, керовані авіабомби, дрони-камікадзе та артилерію. Водночас українські захисники зупинили наступальні дії противника, завдавали йому значних втрат у живій силі й техніці.

27 серпня відбулося 139 боєзіткнень. Росіяни завдали 84 авіаудари, скинувши 154 керовані авіабомби. Для атак застосували 5770 дронів-камікадзе та понад 5 тисяч артилерійських обстрілів, серед них 86 - з реактивних систем залпового вогню. Найбільших ударів зазнали Сумщина, Запоріжжя та Херсонщина. Втрати ворога - 880 осіб.

28 серпня зафіксовано рекордні 191 бойових зіткнень. Противник випустив 36 ракет, здійснив 70 авіаударів, скинув 117 авіабомб. Українські міста зазнали понад 5,3 тисячі обстрілів та атак понад 6200 дронів-камікадзе. Втрати російських військ - 850 осіб.

29 серпня сталося 172 зіткнення. Ворог завдав 76 авіаударів, застосував 131 керовану бомбу, провів 4476 обстрілів. Втрати загарбників - 850 осіб.

30 серпня відбулися 182 бої. Противник застосував одразу масований ракетно-авіаційний удар, випустивши 48 ракет та скинувши 161 авіабомбу. Здійснено понад 4,4 тисячі обстрілів і понад 5500 атак дронами-камікадзе. Ліквідовано щонайменше 810 окупантів.

31 серпня зафіксовано 190 боєзіткнень. Росіяни провели 67 авіаударів, використали 117 авіабомб, здійснили понад 5780 обстрілів та стільки ж атак дронами. Втрати загарбників - 850 осіб.

1 вересня відбулися 172 бої. Противник здійснив 64 авіаудари, скинув 120 авіабомб, провів майже 5 тисяч артобстрілів і задіяв понад 5400 дронів-камікадзе. Втрати ворога - 800 осіб.

2 вересня відзначилося 166 бойовими зіткненнями. Ворог завдав 81 авіаудар, скинув 150 керованих бомб, провів 4809 обстрілів і застосував 5173 дрони-камікадзе. Ліквідовано 780 окупантів. Українські воїни знищили 1 танк, 4 бронемашини, 41 артилерійську систему, 338 безпілотників, 112 автомобілів та 4 одиниці спецтехніки.

Протягом тижня українські захисники щодня відбивали масовані атаки та нищили противника. Загалом з 27 серпня по 2 вересня: відбулося понад 1200 бойових зіткнень; російська армія втратила понад 5 тисяч особового складу; знищено сотні одиниць техніки, артилерії та безпілотників.

Сили оборони України впевнено демонструють: жодна кількість ракет, бомб чи дронів не зламає українську стійкість і прагнення до Перемоги.

Алла КАПЛЯ.

ІСТОРІЇ ЧИТАЧІВ

"Війна закінчується не в окопах, а в кабінетах": коли бій триває на юридичному полі

■ На війні, у бойових умовах, для них усе було чітко і ясно: задача і спосіб її виконання. Ці мужні чоловіки з честю виконували найважчі завдання командирів, часто ціною власного здоров'я. Після того, як їх комісували (в основному через тяжкі поранення), вони стикаються з проблемою соціалізації у суспільство, яке вони захищали, заради якого йшли на смерть.

Здавалося б, у Золотоніській громаді створено максимум послуг для реабілітації та соціалізації ветеранів. Втім, як доводить практика, головна проблема зовсім не в юридичних аспектах. Яскравий приклад того, ходіння по кабінетах комісованого 54-річного **Василя Леонідовича** (без прізвища). І хто знає, скільки б ще тривали митарства колишнього військовослужбовця, аби його поводити не став зять.

Василь Леонідович родом із Луганська. Там і нині мешкає його рідна сестра, там лишилася квартира батьків. На початку 90-х він разом з дружиною переїхали до Золотоноші, де проживає її сестра. Причина переїзду - ниркова хвороба, систематичні процедури гемодіалізу. Думали, що у рідному краї, між рідних людей та сприятливого клімату центральної України з хворобою буде легше боротися.

2014 рік. Антитерористична операція на Сході країни.

- Чому хлопці із Західної та центральної України повинні боронити мою землю, а я ні? - думка не давала спокою. У 2016 взяв до рук зброю. За участь в обороні Донеччини отримав Статус учасника бойових дій.

2022-ий. Повномасштабне вторгнення російських військ в Україну. Знову стати на захист держави Василю Леонідовичу не дають обставини: прикута до ліжка дружина-інвалід І групи потребує ціло-

добового догляду. За кілька місяців після смерті жінки заявився її син від першого шлюбу. Молодик претендував на житло, оскільки Василь Леонідович не був в офіційному шлюбі з його покійною матір'ю. Тож чоловік у 2023-му пішов до війська. Більше з відчаю, щоб не дошкуляли проблеми з житлом, звідки його виставили.

Тримав оборону поблизу Часового Яру, служив у танковій бригаді. Був тяжко поранений, контужений. У вересні 2024-го його звільнили. Але він протягом 3-х тижнів залишався на стаціонарі, де сортували військових з передової.

- Це було страшніше, ніж на фронті, - каже. - Як не помилитися: де живий, де мертвий. Відмивали руки, ноги, голови від крові і гязі. Побачене вдень не давало зімкнути очей і вночі.

У Золотоношу повернувся морально і фізично спустошеним. Рідні взяли за його лікування. А потім - довгих 8 місяців пішло на отримання групи інвалідності.

-Десятки кабінетів, пройдених не по одному колу, - зізнається зять. - Зібрали усі необхідні документи для МСЕК (2024 р.), а тоді з'ясувалося, що це паке-т для отримання групи інвалідності для цивільних, а для військових треба інші. І знову по колу. Але вже швидше, бо терміни піджимали.

Щоб мати копіюку на прожиття, чоловік влаштувався працювати на м'ясоком-

бінат, де справлявся з виробничою операцією, спершись на ціпок.

У квітні 2025 року Василь Леонідович отримав І групу інвалідності, набуту при захисті Батьківщини. До липня ще жодної виплати не отримав. Її розмір залежить від фінансового забезпечення на фронті. Але він протягом служби був прикомандирований до 3-х військових частин по черзі. І лише командування однієї з них надіслало до Золотоніського ТЦК та СП довідку-розпечатку про грошові виплати. Інші (поки що) мовчать.

Виплат із нетерпінням чекає пасинок-п'яниця з друзями, який виділив вітчим у його будинку кімнатку з ліжком. Більшу частину дня Василь Леонідович проводить на обійсті доньки, разом із онуком. Він береться за будь-яку роботу. Жити з рідними відмовляється. Хоче придбати власне житло. Пропозицію зятя про переїзд у тихе село відхилив. "Тиша лякає".

- Про фахівців із супроводу дізналися від вас, - зізнається зять. - Спробуємо пройти денну реабілітацію у Центрі надання соцпослуг. Дякуємо, що підказали.

Історія Василя Леонідовича - лише одна з багатьох. Вона чітко демонструє: навіть за наявності програм підтримки ветеранів найслабкою ланкою залишається відсутність поінформованості та складність у подоланні бюрократичних перепон. Саме в таких випадках надзвичайно важливо, аби поруч був фахівець із супроводу - людина, яка допоможе пройти весь шлях від кабінету до кабінету, пояснить куди звертатися і що робити. Адже для ветеранів справжня битва починається не лише на фронті, а й після нього - у боротьбі за гідне життя у мирному суспільстві.

Сумарні орієнтовні втрати окупантів на 1288-й день війни:

 ~1084570 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 422 ЛІТАКІВ	 341 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11157 ТАНКІВ	 23237 ББМ	 32342 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1213 ЗАСОБИ ППО	 1477 РСЗВ	 60600 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН З ПММ	 28 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 55784 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
---	--	---	---	--	--	--	--	--	---	---

Підбили підсумки бюджету та окреслили плани розвитку громади

Бюджет:

зростання надходжень та підтримка військових

Начальниця фінансового управління **Олена Коваленко** прозвітувала про виконання бюджету за перше півріччя 2025 року. Загальні надходження до бюджету громади склали 256 мільйонів гривень, що на 15% більше, ніж за аналогічний період торік. Перевиконання плану становить 9 мільйонів гривень.

"Бюджет збалансований", - підсумувала Олена Василівна. За рахунок перевиконання понад 2 мільйони гривень спрямують на допомогу військовим.

Окремо вона наголосила, що змінюється підхід до формування бюджетних планів. Відтепер у проектах враховуються публічні інвестиції та прогнозування на три роки вперед. Це, за її словами, дозволить створити більш точний і дієвий механізм управління фінансами громади.

У представленому прогнозі мінімальна зарплата закладена на рівні 8647 грн, прожитковий мінімум - 3288 грн, відповідно до загальнодержавних прогнозів програмування.

Соціально-економічний розвиток: нові ради

та безповоротні кредити

Про виконання програми соціально-економічного розвитку прозвітувала очільниця відділу

■ 29 серпня відбулося чергове засідання виконавчого комітету міської ради під головуванням секретаря міської ради Наталії Сьомак. Члени виконкому заслухали фінансові звіти, обговорили стан соціально-економічного розвитку, розглянули питання житлового обліку та підготовки освітніх закладів до нового навчального року.

прогнозування та розвитку громади **Вікторія Остроглазова**.

У громаді вже створено стратегічну та інвестиційну ради, які працюють над плануванням та залученням нових ресурсів. Визначено п'ять пріоритетних галузей: розвиток муніципальної інфраструктури та послуг, освіта і наука, охорона здоров'я, соціальна сфера, громадська безпека.

Наразі стабільно функціонують 16 промислових підприємств, примітно, що заборгованостей по зарплаті у них немає. Важливим досягненням є й те, що 22 жителі громади отримали державні безповоротні кредити на розвиток власної справи, що сприятиме створенню нових робочих місць та розвитку підприємницької справи у громаді.

У сфері благоустрою також відбулися позитивні зрушення: поточний ямковий ремонт про-

ведено на 22 вулицях міста та ще на 16 у селах громади.

Житлові питання: черга рухається

Зі звітом про квартирний облік виступив очільник управління ЖКГ **Артем Харін**. На сьогодні у черзі на отримання житла перебуває 375 громадян, із них 142 - у першочерговій категорії.

Особливу увагу приділено внутрішньому переміщенням особам: 59 ВПО перебувають на квартирному обліку, з яких 29 уже забезпечені тимчасовим житлом. Крім того, 30 осіб зняті з черги, оскільки отримали житло завдяки державним програмам.

Освіта:

новий навчальний рік і виклики інклюзії

Про готовність освітніх закла-

дів до навчального року розповіла начальниця відділу освіти **Наталія Строкань**.

Цьогоріч у школи громади підуть 3432 учні. Для них буде сформовано 16 перших класів (254 дитини) та 25 старших класів (480 учнів).

Дитячі садки працюватимуть у складі 51 групи для 824 дітей, планується відкриття ще п'яти ясельних груп. Водночас у місті зростає потреба у логопедичній підтримці - відповідна спеціалізована група вже функціонує у дитсадку "Ромашка".

Не обійшлося й без оптимізації: Крупський навчально-виховний комплекс припинив роботу, а у школі села Деньги не буде 10 класу. Загалом мережа освітніх закладів зменшилася на 7,4 ставки.

Окремим блоком прозвучали питання інклюзивної освіти.

Засідання ради з безбар'єрності за участі Уповноваженого з прав осіб з інвалідністю

■ У Золотоноші відбулося засідання Ради з безбар'єрності, на якому вкотре обговорили першочергові кроки для створення зручного та доступного середовища для всіх мешканців громади.

Не займатися цим ми не маємо права, - наголосив народний депутат України **Віталій Войцехівський**, відкриваючи зустріч.

Серед учасників були представниця Урядового уповноваженого з прав осіб з інвалідністю в Черкаській ОДА **Наталія Капустян** та **Микола Баландін**, представник ГО "Канівська організація осіб з інвалідністю "Відродження"". Вони разом із членами ради оглянули соціально важливі об'єкти міста та звернули увагу на проблеми, які щодня відчувають люди з інвалідністю.

Дякуємо за запрошення. Є хороше гасло "не робіть для нас без нас" і добре, коли громада йде на зустріч, прислухається. Без фахових громадських організацій, без людей для яких ці зміни створюються. Вони можуть порекомендувати як краще. Не треба робити "красу", зробіть простіше, але зруч-

ніше, - підкреслила **Наталія Капустян**.

Що вже зроблено

✓ У лікарні встановлені таблички шрифтом Брайля, виділене паркомісце, облаштований санвузол на першому поверсі. Водночас вхідна група потребує капітального переобладнання.

✓ У Центрі первинної медико-санітарної допомоги облаштовані доступні туалети та таблички. Певні недоліки залишаються лише по першій амбулаторії.

✓ У територіальному центрі більшість послуг доступні для всіх категорій населення. Наразі не завершено облаштування пандусу до ветеранського простору, проте його обіцяють зробити ще цього року.

✓ У ЦНАПі розробляється проект облаштування парковки. На центральній вулиці міста планують встановити острівці безпеки та тактильну плитку.

Попри позитивні зрушення, залишається низка викликів. Зокрема, у місті немає достатньо місць для паркування людей з інвалідністю, а адаптація деяких вхідних груп потребує значних фінансових витрат.

Окремо зупинилися й на етичних аспектах - зокрема, на правильному використанні термінів. Коректно говорити "лю-

дина з інвалідністю" або, залежно від ситуації, "людина з порушенням рухової функції", "з фізичними" чи "з ментальними порушеннями". Натомість такі словосполучення, як "інвалідний візок" чи "інвалідне крісло", варто виключити з ужитку. Адже візок - це те, куди ми складаємо продукти у супермаркеті, а слово "крісло" у цьому контексті зводить людину лише до її інвалідності. Правильний термін - "крісло колісне". Також неприпустимими є жаргонні вислови на кшталт "колясочник" чи "візочник" - вони мають образливе звучання. Натомість правильно говорити: "людина, яка користується кріслом колісним" або "пересувається за допомогою крісла колісного". І ще важливий нюанс: людина на кріслі колісному не "їде", а "йде".

- Всі ми розуміємо, що поточних питань багато, деякі з них реалізувати вкрай складно, але вести діалог та робити принаймні базові кроки необхідно, - підсумував очільник управління архітектури, регулювання забудови та земельних відносин **Ігор Веснін**.

Засідання Ради з безбар'єрності стало ще одним кроком до того, аби Золотоноша стала посправжньому комфортною для всіх мешканців, незалежно від їхніх потреб і можливостей.

Золотоноша та Лученець: майже два десятиліття партнерства

■ 21-23 серпня 2025 року офіційна делегація Золотоніської громади, у складі секретаря міської ради Наталії Сьомак та керуючого справами міськвиконкому Оксани Шакури, здійснила візит до міста-партнера Лученець (Словацька Республіка) на запрошення приматорки Александри Півкової з нагоди Дня міста.

Партнерські відносини між Золотоношею та Лученцем тривають із 2007 року, коли було підписано договір про співпрацю. Відтоді відбулися спільні економічні, соціальні та культурні заходи та візит словацької делегації до Золотоноші під час Фестивалю чорнобривців у 2018 році.

У ході святкувань на центральній площі міста учасники мали змогу ознайомитися з насиченою культурною програмою, яку підготувала приймаюча сторона. До урочистостей також долучилися делегації з міст-побратимів Словаччини, Угорщини, Чехії та Польщі.

Під час офіційної частини заходу приматорка, докторка наук **Александра Півкова** наголосила на тривалій дружбі між нашими громадами, згадала про спільні культурні ініціативи та передала слова вітання жителям Золотоноші і додала, що до нині зберігає подаровану українською стороною вишиванку як символ партнерства й підтримки.

Представники міст-партнерів висловили Україні слова солідарності та готовність до подальшої співпраці та підтримки.

Поїздка делегації до Лученця стала важливим кроком у зміцненні дружби між українською та словацькою громадами, підтвердила сталість та взаємовигідність міжнародних партнерських відносин, а також зміцнила прагнення вступу України до складу Євросоюзу.

Сторінку підготувала **Вікторія ГОРОБЕЦЬ**.

реклама

СИЛА ГРОМАДИ

Вони чекають на єдиний дзвінок:

У Золотоноші 30 серпня відбувся день особливого вшанування тих, чий рідні досі не повернулися з війни та вважаються зниклими безвісти. Це день, коли слова звучать із болем у серці, а водночас - із вірою та надією.

"День нагадування про наших рідних, від яких немає жодної вісточки", - сказала мама загиблого воїна пані Вольська. - "Ми чекаємо на єдиний дзвінок: "Я живий, я повернувся". Ми не перестаємо вести пошуки -

"Я живий, я повернувся"

запити, клопотання... і, звісно, молитися".

- Наші двері відчинені завжди. Разом ми вистоїмо, ми переможемо! - наголосила секретар міської ради **Наталія Сьомак**.

Ті, хто прийшов цього дня, говорили не про втому чи відчай, а про надію. Військовослужбовець 118 бригади ТрО **Дмитро Ніконов** поділився переконанням: "Я вірю і знаю, що настає день, коли кожна родина зустрине свого героя".

Прапор Надії - символ віри

Особливим символом заходу став Прапор Надії. Його ініціатором став військовий **Сергій Волинський**. Ідея виникла ще під час активних боїв на сході України: створити полотно, яке уособлює біль і водночас віру.

На прапорі поєднані два кольори: чорний - як смуток і пам'ять, та білий - як віра у повернення близьких. Він нагадує, що кожен зниклий - це не просто цифра у звітах, а чиясь доля,

чиясь сім'я, чиясь любов.

Саме цей прапор у Золотоноші підняли **Наталія Дзюбан**, голова ГО "Сила у тобі", разом із військовослужбовцем. Пані Наталія також анонсувала відкриття у місті Дерева Надії - місця, де мешканці зможуть гуртуватися, підтримувати одне одного та берегти пам'ять.

Народний депутат **Віталій Войцехівський** зауважив:

- Сьогодні не день пишних промов, сьогодні день віри на зустріч із рідними. Я сподіваюся, що ви зможете промовити: "Я тебе дочекався" - і обійняти свою найдорожчу людину.

День став не лише знаком пам'яті, а й закликом до єдності. Бо кожна родина, яка чекає на повернення свого захисника, потребує тепла та підтримки громади. І лише разом можна вистояти - вірячи в той момент, коли зниклі безвісти знову переступлять рідний поріг.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ОСВІТОРІЯ

37 золотоніських школярів стали призерами олімпіад та конкурсів

Золотоніська громада має вагомий привід для гордості: 2024-2025 навчальний рік став переможним для талановитих школярів. Завдяки наполегливій праці та підтримці педагогічних колективів 37 учнів закладів загальної середньої освіти вибороли 48 призових місць в обласних і всеукраїнських олімпіадах, а також у конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України.

Найбільшу кількість перемог здобули учні гімназії імені С. Д. Складенка - одразу 19 школярів, серед яких: **Надія Матюшка, Поліна Матяш, Анастасія Щепетна, Роман Мешков, Софія Гаркава, Анна Зражевська, Назар Головачук, Поліна Пономаренко, Кирил Кобець, Антон Сидорець, Софія Ляшенко, Дар'я Скиба, Ілля Лешук, Анна Вовк, Софія Чукмарьова, Костянтин Терентєв, Даша Веляда, Варвара Кондратенко та Ярослав Ярмоленко**.

Також відзначилися учні СШ №1 - **Олег Керей, Ліна Сагайдак, Юрій Минченко, Михайло Голоднюк**; учениці СШІТ №2 - **Анастасія Тараненко та Анастасія Науменко**; зош №3 - **Назар Хлюпа та Максим Давиденко**; зош №5 - **Владислав Ніцак, Ніка Олєфір, Єлизавета Копилова**; зош №6 - **Олексій Ситник та Ілля Мартинюк**; учні Богдатовської школи імені Г. П. Берези - **Олександр Карпенко, Марія Кукало, Марія Волоська, Марина Бурлака**; учениця Коробівського НВК - **Тетяна Капелюшка**.

За свої досягнення всі переможці отримали одноразову грошову премію в рамках міської Програми "Обдарована дитина". Загальна сума винагороди склала 69 тисяч гривень.

Такі результати стали підтвердженням високого рівня освіти та таланту учнів Золотоніської громади, які не лише гідно представляють свої школи, а й прославляють рідне місто на рівні області та України.

За інформацією Золотоніського відділу освіти.

реклама

БЛАГОДІЙНІСТЬ

"Солодке перше вересня" для дітей ВПО у Золотоноші

Початок нового навчального року - завжди особливий день. Для дітей він символізує нові знання, зустрічі з друзями та яскраві враження. Проте для маленьких українців, які змушені були залишити свої домівки через війну, перше вересня має ще й інший вимір - це надія на спокійне та безпечне майбутнє.

Саме з думкою про таких дітей у Золотоноші відбулася добра та тепла акція "Солодке перше вересня". Її організувала керівниця хату ВПО УКРАЇНИ **Мар'яна Ніщенко**. Завдяки підтримці мецената **Віталія Ільченка** школярі з числа внутрішньо переміщених осіб отримали набори солодощів. Акція охопила не лише Золотоношу, а й Канів, де також проживають родини переселенців.

Діти отримали святкові пакунки з цукерками, і, як розповідають батьки, радість на обличчях малечі була щирою та безцінною. Адже навіть такий, на перший погляд, невеликий подарунок має велике значення у житті дитини. Це відчуття турботи, уваги та причетності до свята.

- Наше завдання - не лише до-

помогти дітям переселенців адаптуватися в нових громадах, а й подарувати їм частинку радості у важливі дні, - наголосила **Мар'яна Ніщенко**. - Ми вдячні людям, які не залишаються байдужими й готові підтримати наших дітей у цей непростий час.

Волонтерка хату **Світлана Гнатченко**, переселенка із Зарківщини також зазначила, що для неї особисто було важливо підтримати ініціативу: - Дитячі усмішки - це найкраща подяка. Якщо ми можемо зробити хоча б маленький крок, щоб вони відчували свято, - то маємо це робити. Невимовно вдячні людям, які постійно опікуються ВПО - **Максим Ткаченко, Віталій Войцехівський, Віталій Ільченко**.

У Золотоноші та Каневі акція об'єднала десятки дітей та їхні родини. Організатори переконані: подібні заходи допомагають не лише підсолодити життя малечі, а й зміцнити відчуття єдності та взаємної підтримки у громадах.

Бо навіть у часи випробувань діти мають право на щасливі моменти, і дорослі роблять усе можливе, аби подарувати їм хоча б краплину свята.

Здрастуй, Осене

Швидко проминуло літо. На календарі перший осінній місяць. На думку філологів, назва місяця пов'язана з буйним цвітінням вересу, вічно-зеленої рослини, що найбільше поширена на Поліссі та квітує з кінця серпня і до самого жовтня рожево-бузковим суцвіттям.

Нині кущики вересу можна придбати як декоративну рослину, так і в місцевих квітниках. У багатьох європейських країнах популярний вересовий мед, його вважають корисним при захворюваннях шлунка.

Зустрічаємо подібні назви першого осіннього місяця і в сусідніх країнах: у білорусів - "верасень", поляків - "вжесень". Цікаві стародавні регіональні назви місяця на західноукраїнських землях - "маїк" і "сівень" - пора висівання і сходів озимини.

Переважає більшість європейських мов користується латинською назвою "септембр", що означає "сьомий". У Давньому Римі місяць був сьомим, бо літочислення велось з березня. Прийнявши новий, григоріанський календар, в якому новий рік перенесено на січень, назву місяця залишили старою, юліанською.

У вересні відлітають у вирій птахи. Наші пращури, побачивши в небі ключ журавлів, приказували: "Із чужої стороненьки повертайтеся додому".

Саме у вересні починається

"Вечірній сон закоханого літа і руки, магнетичні уночі. Зродлива жінка, ласкою прогріта, лежить у літа осінь на плечі..."
(Ліна Костенко, "Осінь жагуча").

навчання у школярів та студентів. Зовсім маленькі першокласники та вчорашні випускники вперше сядуть за парти, переступлять поріг класів чи аудиторій. Нехай їхнє навчання буде легким і без тривоги!

Управні господині у вересні немов змагаються за кількістю закритих банок та найсмачніший рецепт із щедрих дарів городів та садів.

У нашому рідному місті вересень багатий на події і історичні дати. Донедавна, у мирні будні, проводили і Фестиваль чорнобривців, і конкурс Патріотичної пісні, і День міста. Сучасна назва міської вулиці 23 вересня - (до поч. 1990-х р. - Вокзальної), нагадує про день визволення Золотоноші від нацистських окупантів у 1943 році.

Прийшла осінь, не за горами зима, та все ж діждемося і такої бажаної весни. Осінь - це не пора для смутку. Це час творчості, натхнення, неперевершених різнобарвних пейзажів та терпкого аромату осінніх хризантем.

Якою б не був місяць і пора року, так хочеться, щоб настала пора Миру, нашої Перемоги і душевної рівноваги.

Прикметі вір, але перевір

✳ Грім у вересні нагадує про теплу і довгу осінь, а у жовтні - малосніжну зиму.

✳ Восени довго не зникають мухи - осінь буде протяжною і сніг ляже пізно.

✳ Риба пливе на мілководдя - похолодає.

✳ Якщо багато павутиння і шпаки не поспішають відлітати, то осінь погодою порадує.

✳ Калина рано зачервоніла - на ранню і холодну зиму.

✳ Якщо в лісі мало грибів, а багато жолудів - чекай суворої зими.

✳ Цибуля в кожух одягається - від морозів ховається.

✳ Дощове літо і тепла осінь довгу зиму кличуть.

✳ Осінній час - сім погод у нас: сіє, гріє, в'є, туманіє, шумить, гуде ще й згори йде.

Підготувала
Віта ЯМБОРСЬКА.

Як писанка було село... А нині біленькі хати повалились, стави бур'яном поросли. Колись гомінкі подвір'я стихли. Затягнуло травною стежечки, по яких бігали босі ноженята. Виросли діти, випурхнули з рідного гнізда. Доля розкидала їх по світах. До війни - по всій Україні, а в часи лихоліття - так і по всьому світу. А батьківське обійстя в селі, звідки починаються усі дороги і куди сходяться усі стежки, яка його чекає доля?

Валентин відслужив строкову в армії. Вступив до сільськогосподарської академії у столиці. Там зустрів свою долю. Придбали квартиру, у них народилося дві доньки.

Його сестра Галина вийшла заміж, але побудували житло в райцентрі. Мама, Марфа Федотівна лишилася в селі. Щоправда жили вони вдвох із сестрою у батьківській хаті, куди Марфа повернулася з дітьми після невдалого заміжжя. Сестра вчителювала. Чи то надто горюха була, чи високої думки про себе, але власної сім'ї не мала. Допомогала молодший виховувати її дітей, мала їх за власних.

Першою похоронили Марфу, потім відійшла і тітонька. Після похорону зачинили віконниці наглухо, відімкнули холодильник, вимкнули рубильник. Сумно клацнув на прощання ключ у замку. Застогнала дерев'яна хвіртка. За старим Рябком вблагали доглядати сусідів.

- Куди ми з ним? - сказав Валентин. - Та й йомудесь приживатися старістю - це велика травма.

Лишили грошей на нехитрий харч. І номери своїх телефонів.

- Хто буде житло напитувати - телефонуйте, - сказала Галина. - А втім, ось вам ключі від хати, сараю, погребя. Показуйте людям. Сподобається - ми згодні, аби тільки хто купив, щоб хата жила, не стояла пустою.

Було це навесні. А вже під осінь біля покинутого двору зупинився мототцикл. З нього хвацько зіскочив старий парубок Григорій.

- Ану, Маріє, глянь у вікно, - сказав дядько Іван. - Чи не до нас хто?

- Ні, то до Марфиної хати Грицько Ткаченків заглядає. Чого б то? - дивувалася.

Рябко трохи погавкав та якось швидко й стих. Натомість його гвалт підхопила їхня Бонька. А то така, що дарма гавкати не буде. Отже, хтось іде до двору. Так і є. Стукіт у двері. Іван вийшов, накинувши піджака.

- Здрастуйте, дядьку Іване, - почав Грицько. - Ви мене впізнали?

- Та як тебе не впізнати, як ти, як дві краплі води зі своєю матір'ю Санькою. Чого тобі?

- Та тут таке діло. А чи не знаєте ви, як з Галиною чи Валентином зв'язатися? Хочу на хату подивитися.

- Чи тобі в батьків погано живеться? - не розуміючи суті, допитувався Іван. - А чи може такий женився відважився?

- Та... - зам'явся Грицько, почервонівши. - Друге.

- Ну тоді, це вже інша розмова. Він виніс ключі від сусідсько-го обійстя. Обійшли, обдивили-

ся. Парубкові сподобалося дворище. Хоч і відчувалася відсутність чоловічих рук, та до жіночої частини питань не було. Таки тут жила господиня. І що дивно, старий Рябко ні разу не гавкнув на Грицька. Мабуть, відчув свого нового господаря. То навіщо з перших днів озлобляти?

- Ну ти й Іван, - картала вдома чоловіка Марія. - Чого ж ти не розпитав, кого ж той Грицько висватав? Ох же ж цікаво! Парубкував до 30! Усі в селі - не такі. А тут - жениться!

Ця новина настільки мобілізувала допитливу жінку, що вона й ложку кинула, не дообідала і побігла, накинувши хустку на плечі до сусідки: чи та чогось не чула.

Катерина, що торгувала у магазині - центрі сільських новин і чуток, звичайно, все знала. Грицько працював у колгоспі водієм. Навесні приїхала група дівчат із Західної України поло-

фірмові голубці та холодець. Грицькова дружина виставляє на стіл велику тарілку смажених карасів, що обрамлені зарум'янілою цибулею кільцями. Це страва номер один. Бо її обожає і брат, і сестра. Бо таких карасів, як у сільській річці, у столиці не знайдеш. На перших порах молода господиня подавала їх запеченими у сметані. Але Грицько сказав, що у них прийнято смажити у борошні і зарум'янювати до коричневої кірочки, щоб хвости і пера хрумкотили.

- Мама завжди примовляла: їжте рибу з голови, щоб бути на висоті, попереду всіх, - щоразу згадує Галина. - А тьотя перемчала. То для хлопця така прикмета, а дівчина хай починає із хвоста, щоб кавалери хвостом за нею ходили.

А Валентин мовчав. Ота тарілка з карасями викликала у нього купу приємних дитячих спогадів. Найяскравіший - сонний серпневий ранок, холодна рясна роса проганяє залишки со-

лодкого сну, над річкою - густий, як молоко, туман і він, маленький 6-річний хлопчик, поспішає на рибалку. У руках - вудка і два відерця: в одному накопані звечора черв'ячки, друге - порожнє, для улову. Він відповідально ставиться до рибалки, бо це не просто улюблене заняття, а велике зобов'язання єдиного в сімействі чоловіка.

Сивочолий чоловік усміхається. Пригадав досвідченого рибалку дядька Володьку. У нього риболовля була поставлена на промислову ногу. Він мав багато ятерів і куликів. Звечора підгодовував місцину, де вони були виставлені. А вранці, до сходу сонця, впливав на човні та витрушував улов. На березі збирав рибу у відра та віз на базар продавати. Чоловік не раз виділяв кілька карасів малому Валу, коли в того ну геть не було кльову.

- Це буде наш з тобою секрет, - усміхався і ніс великі відра до машини.

Нема вже дядька Володьки, і серпневі ранки вже не такі, як у дитинстві. От тільки присмак сільських річкових карасів лишився той же.

У дорогу Грицькова дружина завжди споряджала пакунок чищеної риби, щедро перекаленої кропивою.

- Насмажте в Києві, хай духмяний аромат витає і між багатоповерхівками, - сміється.

А брат із сестрою, сідаючи в машину, прощаються поглядом із батьківським дворичком, де пройшло дитинство, де живуть спогади, де триває життя...

Алла КАПЛЯ.

Відповіді до сканворду попереднього номера

У	Г	О	Д	А	Я	Ц	Ь	К	О	Л
Р	Б	Л	Е	Ф	И	Л	А			
Ж	И	Р	А	Ф	А	У	Р	Б	А	Н
І	І	З	М	І	Р	У	І	М	Л	А
Г	Л	У	З	Д	А	А	Л	А	М	П
О	Б	Е	З	М	Е	Ж	Ж	А	Ф	Т
Б	У	Г	І	В	А	Д	И	М	А	Х
І	О	Р	Л	І	Д	Р	Е	Д	І	О
Н	О	Д	Р	І	Н	С	П	Р	У	Т
С	А	Г	І	Б	В	Т	Я	Х	К	І
Г	І	З	І	Д	А	Н	О	Ф	І	Т
А	О	О	Ч	А	К	І	В	О	Ч	К
Г	Р	О	Г	Б	І	Ч	А	С	І	Б
А	Р	А	К	Ш	А	Г	І	Г	К	
Н	П	А	Р	А	Ф	У	С	А	Д	І
С	Т	Е	Ф	А	Н	І	Р	Е	К	Т
Р	В	І	Ш	Н	У	В	І	Л	І	С
Н	Е	С	Т	А	Ч	А	П	Р	О	С

Непо- тріб в електр. пошті				Алер- гічна проба	Муза зі су- воєм	... Ос- борн	
Кращий фут- боліст 2003 р.	Місце вируб- ки лісу	Вхід у багато- поверх- івку					
				Спек- траль- ний ...	Кит ... Дік	Ба- тон із Франції	
	Жінка- вамп для чо- ловіка	Муха, що вку- сила вар'ята		Міс ... в Агаті Крісті			
	Гігієніч- на рако- вина					Штуч- ний корунд	Кукуру- дзяний штат США
			Серп- неве христ. свято	Музичні лади в індійській музиці			
Вігвам ескі- моса	Мо- нітор						
Кар- топля (діал.)	Стри- гучий ...	Калі- мантан раніше					
				Братик Піфа і Гуфі		Х/ф "Крими- нальне ..."	
	Вико- навець своїх пісень	Дружина Юрія Горбу- нова					
				Агасці, Моруа (ім'я)	Про- вінція Італії	Зимо- вий візок малюка	
	"Укол па- расоль- ною", актор	Текст на су- венірі					
Ви- датна подія				Любить плака- ти			
Мар- лева стрічка	Форма кіндер- сюр- приза	Король ельфів у англій- ців					
			Актор Бог- дан ...	Від- правник банде- ролі		Ідаль- ня при готелі	
Бю- джет країни	7 днів	Ко- мори землі					
Між- народна орг-ція шахівців	Давньо- грець- кий мудрець	Скельє в окуля- рах	... врятує світ				
				Не ... горшки ліплять	Гра всім ор- кестром	Крос для гон- щиків	
	Фінан- сує проект						
				Біо- поле			
	Пані з Ма- дрида	Міфіч- ний му- ченик					
Спорт. авто- мобіль				Пудра для повік			

ГОТУЄМО РАЗОМ

Літо в банці: персики на зиму половинками

У сезон персиків саме час підбати про солодкі заготовки на зиму. Серед найулюбленіших варіантів господинь - цілі половинки в сиропі, які залишаються твердими, ароматними й неймовірно смачними. Такий десерт чудово смакує дітям, а дорослі охоче додають його до випічки чи подають як самостійну страву.

Цей рецепт розрахований на 6 літрових баночок, але за бажанням можна зробити й пів порції.

Що потрібно: 35-40 стиглих персиків; 400 г цукру; 1 ч. л. лимонної кислоти; 2 літри води; стерилізовані банки та кришки.

Приготування. Добре промийте персики й обережно видавіть кісточку, розрізавши їх навпіл. Якщо хочете, зніміть шкірочку - так плоди будуть ніжнішими, хоча можна залишити її для яскравішого смаку. Викладіть половинки в банки - по 6-7 штук у кожную, не заповнюючи посудину вщерть.

Закип'ятіть 2 літри води та за-

лейте персики. Прикрийте кришками і дайте банкам охолонути. Коли вода вистигне (не менше 12 хвилин), злийте її назад у каструлю, додайте цукор і доведіть сироп до кипіння.

У кожную банку киньте дрібку лимонної кислоти й залийте гарячим сиропом. Закрутіть кришки, переверніть банки догори дном і добре вкутайте ковдрою до повного охолодження.

Персики виходять ціленькими, тверденькими та дуже ароматними. Взимку їх можна подавати дітям як корисний десерт, використовувати для прикрашання тортів чи додавати до пирогів. Одного разу скуштувавши ці солодкі плоди у сиропі, захочете знову повертатися до їхнього смаку.

Смачного!

ВАКАНСІЇ

Золотоніська громада продовжує залишатися активним центром працевлаштування на Черкащині. За даними Єдиного порталу вакансій, на сьогодні у громаді відкрито 48 пропозицій для різних професій.

Найвища зарплата у наладжувальника устаткування у виробництві харчової продукції - від 20800 до 23500 грн, апаратника пастеризації (молочне виробництво) та укладальника-пакувальника - 22000 грн, слюсар з контрольно-вимірювальних приладів та автоматики може отримати 20000 грн, як і лікар-нефролог.

Найнижча зарплата у наступних вакансіях: двірник, інструктор з фізкультури, токар, інженер-гідротехнік, механік, робітник з комплексного обслуговування й ремонту будинків - 8000 грн.

Статистика пропозицій показує, що роботодавці активно шукають: вантажників - 6 вакансій, зарплата від 11000 до 17700

Ринок праці у серпні: хто потрібен і скільки платять

грн; продавці, складські службовці, кухарі, електрики - по 2 вакансії; медичний персонал, асистенти вихователів, бухгалтерія, виробництво - по 1-2 вакансії.

Цікаво, що позиції у сфері обслуговування та харчового виробництва демонструють найбільший діапазон зарплат: від 8500 грн до 23500 грн, що означає, що рівень оплати сильно залежить від кваліфікації та досвіду.

Сфера харчового виробництва займає лідируючі позиції за рівнем зарплати. Тут відкриті вакансії: ■ виробник сиру - 18500 грн; ■ апаратник круп'яного виробництва - 15000 грн; ■ наладжувальник устаткування - 20800-23500 грн; ■ апаратник пастеризації - 22000 грн; ■ укладальник-пакувальник - 22000 грн.

Освітня та медична сфера демонструють стабільність і попит на спеціалістів, готових працювати з людьми: ■ асистент вихователя - 9000-10000 грн; ■ асистент вчителя - 10000 грн; ■ педагог-організатор - 10000 грн; ■ медична сестра/брат - 11000 грн; ■ лікар-нефролог - 20000 грн.

Робітники залишаються затребуваними, хоч зарплата тут не така висока: ■ двірник, токар, інженер-гідротехнік, механік, робітник з обслуговування будинків - 8000 грн; ■ прибиральник службових приміщень та виробничих приміщень - 10000-11000 грн; ■ водій навантажувача - 12 000-16 000 грн.

Висновок очевидний: робота для тих, хто любить фізичну активність, є, але фінансові стимули скромніші, ніж для спеціалістів.

Якщо поррахувати середні пропозиції за всіма вакансіями, можна побачити, що 10000-15000 грн - найпоширеніший діапазон для більшості спеціальностей. Це стосується службовців на складі, бухгалтерів, електриків, операторів дільниці та секретарів.

Високі зарплати очікують спеціалістів у виробництві та медицині. Стабільні, але середні зарплати - для освітян, службовців і продавців. Найнижчі зарплати - у робітничих спеціальностях та фізичній праці. Найбільший попит - на вантажників, кухарів, продавців, електриків та складських працівників.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ВЧИМОСЯ ҐАЗДУВАТИ

Що варто не забути

Зробити в саду у вересні?

Внесіть під плодові дерева і чагарники калійно-фосфорні добрива, які допоможуть поповнити запас поживних речовин. Головне - ніякого азоту, тому що він провокує зростання молодих пагонів, а вони вже не встигнуть здерев'яніти і, як наслідок, не витримають зимові холоди.

❗ Якщо стоїть суха погода, дерева і чагарники в саду треба полити. Вологозарядкові поливи необхідні рослинам для гарної зимівлі.

❗ Проведіть обробку саду від хвороб і шкідників. Але робіть це тільки після збирання врожаю, тому що обприскані інсектицидами плоди не можна вживати в їжу понад 2 тижні. Орієнтовні терміни обробки саду - остання декада вересня. Проведіть санітарну обрізку дерев. Видаліть слабкі, сухі й зламані гілки.

❗ Садіть нові сорти плодових і ягідних рослин. Зараз для цього ідеальний час - всі саджанці встигнуть добре прижитися і наростити кореневу систему.

❗ Побіліть стовбури дерев після листопаду. Це захистить їх від зимових сонячних опіків. А ще побілка рятує від багатьох шкідників, та й миші неохоче гризуть кору дерев, якщо вона вкрита гірким вапняним шаром.

❗ Виріжте стебла у малини, з яких ви вже зібрали врожай. Це культура з дворічним циклом плодоношення - після другого року життя пагони всихають, тому їх потрібно видаляти.

❗ Поділіть кущі багаторічників, які давно ростуть у вашому саду. Це потрібно робити раз на два-три роки, щоб омолодити й розмножити рослини, що вам подобаються.

❗ Посадіть цибулинні квіти. Прийшов час тюльпанів і нарцисів, гіацинтів і крокусів. Загальні поради по глибині посадки: три висоти цибулини. Якщо посадити глибше - можуть не прорости, а якщо ближче до поверхні ґрунту, то є ризик вимерзання цибулин.

❗ Збирайте насіння однорічних квітів, щоб скоротити витрати на їх покупку навесні. Чорнобривці, календула, пеларгонія, майорці та інші культури встигають визріти і їх можна розмножити самостійно без зайвих витрат. Складайте їх у марлеві мішечки, маркуйте і використовуйте для посіву в наступному сезоні.

❗ Просапайте клумби - це над квітами доводиться поратися, а шкідливі бур'яни ростуть самі по собі й до настання морозів можуть насіяти багато насіння. Тому просапайте їх ще раз.

❗ Викопайте жоржини, глідіолуси та бегонії, які бояться морозу. Ці роботи потрібно виконати до кінця вересня. Бульби й цибулин розкладіть для просушування і подальшого зберігання.

❗ Занесіть в будинок або теплицю з підігрівом контейнерні рослини. Спеки вже не буде, а ось раптовий морозець може знищити улюблені квіти.

АКТУАЛЬНО

На Черкащині компанії затримують зарплати: відкрито понад тисячу проваджень

■ У Черкаській області зростає проблема невиплат заробітної плати. За даними порталу "Опендатабот", станом на початок серпня 2025 року в регіоні відкрито 1030 проваджень щодо заборгованості перед працівниками.

Ситуація в Україні загальною тенденцією є зростання боргів із зарплат. Це на 11% більше, ніж наприкінці 2021 року. Загалом майже 2 тисячі компаній заборгували своїм працівникам.

Найчастіше боржниками стають:

- державні підприємства - 11 562 випадки (33%),
- акціонерні товариства - 10 308 (29%),

● ТОВ - 6 298 (18%).

Окремо виділяються Облавтодори, на які припадає 7% усіх проваджень (2 499 випадків).

У яких галузях затримують зарплати найчастіше

- машинобудування та виробництво устаткування - 5 681 провадження (16%),

ПРИМХИ ПОГОДИ

Літній старт вересня

Літо 2025 змогло перервати тенденцію теплих аномалій попередніх років. За підрахунками, на Черкащині воно стало найбільш холодним за останні 10 років та одним із найбільш посушливих за 100 років метеорологічних спостережень.

Варто відзначити і серпень, який підтримував статус найспокійнішого літнього місяця у плані небезпечних погодних явищ. За рівнем середньомісячної температури, а це 20-21°C, він видався найбільш холодним для останніх 10 років. Оподи випадали нерівномірно, дефіцит становить 20-65% норми.

Початок вересня продовжує літній режим погоди. В атмосфері склалася виняткова синоптична ситуація: над холодним Карським морем розташувався теплий антициклон, який став блоком від дощових атлантичних циклонів та проникнення арктичного холоду. Попри домінування північного процесу, зниження температурного фону не очікуємо, проте антициклон утримує над нашим регіоном теплу та стійку повітряну масу. Таким чином, незважаючи на сезонні закономірності, циркуляція атмосфери вирішує все.

Для черкащини це означає, що до кінця робочого тижня ніяких дощів, багато сонця та не по-осінньому високі: вночі 11-16°C, вдень 24-29°C. Середньодобова температура 20-21°C та більше нагадуватиме першу половину серпня.

Умови для накопичення вологи в ґрунті та сівби озимих культур залишаються складними.

Погода сприяє ефективній підготовці господарського комплексу до сталого функціонування в осінньо-зимовий період. Проте, мінусом збереження є надзвичайного 5 класу пожежної небезпеки у лісах області.

реклама

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ РОБІТНИКІВ НА БУДІВНИЦТВО:

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ З БРОНЮВАННЯМ

ФОРМАТ РОБОТИ: ПОСТІЙНА АБО ТИМЧАСОВА (1-3 МІСЯЦІ)

- ☑ електромонтажників
- ☑ майстрів
- ☑ операторів будівельної техніки (трактор, навантажувач, екскаватор, грейдер,)
- ☑ підсобних робітників
- ☑ монтажників загально-будівельних робіт

Немісцевих співробітників компанія забезпечує проживанням у будівельному містечку з харчуванням. Доступний вахтовий графік роботи

Місцезнаходження об'єктів:
1) с. Хриплин Івано-Франківської обл.
2) Київська обл.

Телефон: +38 (099) 532 11 50*
(Telegram) *дзвінок згідно з тарифами вашого оператора

30 000 грн

заробітна плата від

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного №3Л-13, видане Золотоніським РВК Чекаської області на ім'я **Вячеслава Михайловича ОЛЕКСЕНКА** 12.07.1975 року народження.

Шановні читачі "Златокраю"!
Замовити розміщення реклами, оголошень, привітань у газеті "Златокрай" ви можете за телефоном: **(098) 366-03-84 (Viber).**

реклама

Організація продає з аукціону:

■ нежитлове приміщення магазину з прибудовою №109 загальною площею 69,3 м², що розташоване за адресою: **Черкаська обл., Золотоніський р-н., с. Софіївка, вул. Черкаський шлях, 50-А.** Стартова ціна лота **350 000** (триста п'ятдесят тисяч) грн., без ПДВ.

Реєстраційний внесок - 1 000 грн.

Гарантійний внесок - 10% від стартової ціни лота.

Аукціон відбудеться **18.09.2025 року**, за адресою: **м. Черкаси, вул. Гоголя, 224.**

Останній термін реєстрації учасників аукціону **12.09.2025 року.**

Довідки за тел.: **(022) 36-02-43** (м. Черкаси), **5-30-60** (м. Золотоноша).

реклама

Скуповуємо ВРХ:

- ✳ **КОРОВИ** (55-60 грн за кг);
- ✳ **КОНИ** (40-45 грн за кг);
- ✳ **БИКИ** (80-82 грн за кг);
- ✳ **ТЕЛИЦІ** (75-78 грн за кг);
- ✳ **ЛЕЖАЧІ ТА ДОРІЗАННЯ;**
- ✳ **БАРАНИ, ВІВЦІ. 098 631 03 93 (Володимир).**

Вітаємо!

Міська рада, виконавчий комітет, відділ зв'язків з громадою та голови квартальних комітетів вітають очільницю кварталу №1 Тамару Андріївну **ПОБИВАНЕЦЬ** з днем народження, який вона святкувала 2 вересня.

Бажаємо, щоб у вашому житті було стільки радості, скільки в морі є піску, і стільки щастя, скільки в ньому є води! Хай весь світ буде до вас прихильним і щирим! Багато успіхів і завзяття у всіх починаннях, натхнення і великого бажання до звершення! Здоров'я і щастя, родинного благополуччя і розуміння, підтримки і поваги! Хай Бог благословляє вас і веде по життю!

Щиро вітаємо Віру Миколаївну **ПАДАЛКО** із днем народження, який вона святкуватиме 8 вересня. Бажаємо міцного здоров'я, невичерпної енергії, тепла рідних і близьких, радості у кожному дні та творчого натхнення, яке Ви щедро даруєте оточуючим.

Щоб із настроєм приємним
Кожен ранок зустрічали.
Щоб, смутку та печалі
Щоб Ви взагалі не знали.
Щоб здоров'ячко міцніло,
Щоб і щастячко було,
Щоб на довгі-довгі роки
Вистачало Вам всього.

Хай кожна нота Вашого життя звучить гармонійно й радісно, а серце завжди співає у ритмі щастя!

З повагою та найкращими побажаннями -
колектив хору ветеранів "Златограй".

З вересня відзначає свій день народження талановитий кореспондент газети "Златокрай" **Руслан ГАЛАТА**. Колектив видання щиро вітає колегу, камера якого розкриває історії, а об'єктив ловить моменти, які іноді непомітні для всіх інших. Кожен ваш матеріал - як маленький світ, сповнений правди, емоцій і людяності.

Ви вмієте бачити те, що важливо, помічати тонке і робити його зрозумілим для інших. Ваша робота надихає, відкриває очі і наповнює емоціями серця читачів, нагадує про цінність кожної миті. Бажаємо вам невичерпного натхнення, яскравих сюжетів, цікавих зустрічей і радості від того, що ви робите.

Бажаєм, що щастям звать люди
Хай усмішка не сходить з лиця,
Хай життя ваше пісню буде,
А цій пісні не буде кінця.
Хай над вами небо голубіє,
Не знають втрати руки золоті
Душа нехай ніколи не старіє
А серце не втрачає доброти!

Хай творчість завжди веде вас вперед, а вдячність читачів і колег зігриває душу. Дякуємо за вашу майстерність, щирість і тепло, яке ви даруєте нашій громаді.

З повагою та найкращими побажаннями -
колектив газети "Златокрай".

Шлюб і родина

Данієлла, Емілія та Тимофій:

як ще називали сепрневих немовлят

У серпні 2025 року Золотоніським відділом державної реєстрації актів цивільного стану у Золотоніському районі Черкаської області Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ) зареєстровано 31 новонароджену дитину.

Серед них 19 дівчаток: трьох назвали **Софія**, двох - **Марія**, ще двох - **Злата**, а також **Уляна**, **Єва**, **Данієлла**, **Каріна**, **Богдана**, **Ярослава**, **Анна**, **Емілія**, **Аріна**, **Яна**, **Поліна**, **Аліса**.

Для 12 хлопчиків батьки обрали імена: **Данило**, **Руслан**, **Владислав**, **Валентин**, **Євгеній**, **Нікіта**, **Денис**, **Максим**, **Станіслав**, **Мирослав**, **Артем**, **Тимофій**.

Протягом серпня 2025 року відділом зареєстровано 24 шлюбів. Найстаршим нареченим став 65-річний чоловік, наймолодшим - 23-річний хлопець. Серед наречених найстаршою виявилась 63-річна жінка, а най-

молодшою - 22-річна дівчина. З числа молодят 14 пар одружилися вперше, ще 10 - узаконили повторні шлюби.

За рішенням суду у серпні було зареєстровано 28 розірвань шлюбу. Найдовший сімейний зв'язок тривав 10 років, найкоротший - 4 роки.

Також здійснено 77 державних реєстрацій смерті, серед них - 40 чоловіків та 37 жінок. Вік найстарших з померлих - 89 рік серед жінок та 81 серед чоловіків, наймолодших - 45 і 59 відповідно.

Юлія МИРГОРОДСЬКА-МАРЧЕНКО,
начальник Золотоніського відділу ДРАЦС
у Золотоніському районі.

НЕЙМОВІРНО

Від прощального обіду до вечірки:

як розлучаються у світі

■ Розлучення, як складний життєвий етап, супроводжується різними традиціями та обрядами в різних культурах. Ось кілька прикладів цікавих традицій у світі, які супроводжують процедуру розлучення:

Японія - Церемонія

"розлучення через розбиття чаші"

У Японії деякі пари організовують церемонію розлучення, що символізує завершення їхнього союзу. Чашу, яка символізує їхній шлюб, розбивають разом на дрібні шматочки, демонструючи готовність рухатися далі окремо. Це акт звільнення та мирного завершення стосунків без негативних емоцій. Також, існує церемонія розірвання шлюбу, яка являє собою ритуал, коли подружжя розбивають свої обручки молотком, її вартість коштує близько 690 дол. Церемонія також включає в себе фуршет і сукню для розлучень, зроблену з особливим акцентом на спині.

Корея - Традиційна вечір після розлучення

У Південній Кореї поширена традиція спільної вечері після розлучення. Екс-подружжя запрошує близьких друзів і родичів на вечерю, щоб оголосити про розлучення. Цей жест допомагає зберегти дружні стосунки та пояснити рішення, зменшуючи чутки та осуд.

Індія - Символічне спалення спільного одягу

В Індії у деяких регіонах подружжя після розлучення спалює частину свого спільного майна, наприклад, одяг, який носили на весіллі. Це ритуал очищення від минулого та можливість почати нове життя.

Китай - "Прощальний обід"

У Китаї багато пар, які розлучаються за згодою, організовують "прощальний обід". На обіді згадують щасливі моменти шлюбу та дякують одне одному за спільний час. Залишити добру пам'ять і зменшити негатив.

США - Розлучення як "party"

У США популярним стає влаштовувати "розлучен-

ня-вечірку". Колишні партнери організовують вечірку з друзями, щоб символічно відсвяткувати новий етап у житті. Позитивно сприймати завершення шлюбу та розвіяти стереотипи про розлучення.

Єгипет - Повернення прикрас

У Єгипті під час розлучення жінки часто повертають чоловіку подаровані ним весільні прикраси. Цей жест символізує закриття етапу та фінансову незалежність після розлучення.

Гана - Символічний поділ води

У племенах Гани є ритуал, коли екс-подружжя розливає воду на землю. Вода, що тече окремо, символізує, що тепер їхні шляхи розділяються.

Мексика - Спалення весільної фотографії

У деяких регіонах Мексики пари після розлучення спалюють весільну фотографію. Це вважається звільненням від минулого, щоб очистити душу й серце.

Традиції розлучення допомагають людям впоратися з емоційним навантаженням і почати нове життя, спираючись на культурні та соціальні цінності. От такі вони, причуди світу. Але головне - збереження поваги та спілкування.

У нас
в Золотоноші:
четвер, 4 вересня

Схід: 06:17

Захід: 19:36

Схід: 18:31

Захід: 01:25

Трив. дня: 13.19

Тиск: 754-755

мм р. ст.

Вологість: 41-78%

Вітер: 1,4-2,0 м/с

Ймовірність опадів: 2%

ПОГОДА У ЗОЛотоноші

sinoptik.ua

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
4	5	6	7	8	9	10
вересня	вересня	вересня	вересня	вересня	вересня	вересня
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
+12° +27°	+14° +25°	+15° +24°	+15° +25°	+16° +28°	+15° +28°	+16° +29°

За останні 130 років: 4 вересня - макс: +30°C (1951 р.), мін.: +3°C (1997 р.)

"І тільки той прожив немарно, Хто злу ішов наперекір"

Ігор Муратов

Златокрай
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних
друкованих аркушів
(формат А-3).
Тираж - 1500 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №655.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!